

Och när är kärlek renast? »Då intet han begär!»
 Och när är kärlek djupast? »Då han mäst stilla är!»
 Och när är kärlek rikast? »Då allt han giva fått!»
 Och säg hur talar kärlek? »Han tiger, älskar blott!»
 Omarb. av Chronwall.

En bonddrängs lustiga nationalsång.

En småländsk bonddräng hade fått för sig, att han skulle delta i den bekanta nationalsångtävlingen, men avstod från att insända det under stor möda hopkomna opuset, efter att ha visat detsamma för pastorn, hvilken ej kunde hålla sig för gapskratt.

Så här tog sig tävlingskriften ut:

«Narsjonall-sång.

Höckt juder svärjes namn på jord
 Håj sjong Hopp fallera Laläj
 de ä de Likesta i nord
 Tjo sjong Hopp falle Räj.
 För där fins de Granne Töser
 å blåbär å Kröser
 å Pojka me Modd i sit Edla bryst
 Me Knivfen i gjärtat dom säjjer inte Knyst.

Å Kongli maje. Stät han ä mäktier och Stör
 han heter Gustaf Femte å utti ståkhålm bor.
 De ä vår Egen tjära
 å höckt elskaddé kung
 En Trohetts Ed wi swära
 å sedan juderlig Sjung
 Tjo för Hopp Fallerala Läj.

Om Ofreds Krig oss nalkas någgen Gång.
 Så ta wi ned Givärret å sjonga denna song
 Då ä fienden såld
 å dra Hien i våld
 Då ä de ju åter reckett bra
 å vi Ropa för Svärjet Hip hura
 Håj song Hopp fallera Laläj.

pris Taflan af
 Pära Olson."

74.
När våren kommer, då vakna sippor.

Mel.: Nu är det soligt och varmt på näset.

När våren kommer, då vakna sippor
och lärkan drillar sin sång i sky,
och rosor växa i stora knippor
liksom romaner av Eugene Sue.
Och björken grönskar så högt på stranden,
och bromsen spelar på myggens bal,
och svinen beta på dikeskanten,
och orren spelar och göken gal.

Då strömmar folk utom alla tullar,
att sommarns fröjder till mötes gå.
Men också är det helt andra bullar
än vad som vintern oss bjuder på
i snö och våta jämt upp till hakan.
Är Bores glädje vid vargars tjut!
Då drar man hop sina sängsparlakan
och törs ej sätta sin nästipp ut.

Men vintern flyktar, den ryss-kosacken,
och våren svänger sin blomsterstav.
Då petar solen oss uti nacken,
och ber oss titta kring land och hav.
Vad herrlig tafsla, vad lek och löjen!
Uthus och lador på tusen sätt
utpyntas präktigt till sommarnöjen,
och sämsta skrubb blir ett kabinett.

Jag hyrt ett sådant, som förr var lada,
nu är det fint som ett schweitzeri,
så nära sjön att man där kan bada,
men öppnar fönstret och hoppar i.
Där har jag dälдер och hoppar i.
där har jag riktigt ett paradys,
som Adam ligger jag själv och rullar
i solens glans som en liten gris.